

Ďalší účastníci konania: Österreichische Datenschutzbehörde, CRIF GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „kópia“ v článku 15 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/679 ⁽¹⁾ (ďalej len „GDPR“) vykladať v tom zmysle, že sa tým myslí fotokópia, respektíve faksimile alebo elektronická kópia (elektronického) údaj, alebo sa chápanie pojmu podľa nemeckého, francúzskeho a anglického slovníka vzťahuje aj na pojem „Abschrift“, un „double“ („*duplicata*“) alebo „*transcript*“?
2. Má sa článok 15 ods. 3 prvá veta GDPR, podľa ktorého „prevádzkovateľ poskytne kópiu osobných údajov, ktoré sa spracúvajú“, vykladať v tom zmysle, že je tam zahrnutý aj všeobecný právny nárok dotknutej osoby na vydanie kópie – aj – všetkých dokumentov, v ktorých sú spracúvané osobné údaje dotknutej osoby, respektíve vydanie kópie výpisu z databázy v prípade spracovania osobných údajov v takejto databáze, alebo tým pre dotknutú osobu existuje – len – právny nárok na vernú reprodukciu osobných údajov, ku ktorým musí byť poskytnutý prístup podľa článku 15 ods. 1 GDPR?
3. V prípade, ak sa na druhú otázku odpovie v tom zmysle, že existuje len právny nárok dotknutej osoby na vernú kópiu osobných údajov, ku ktorým musí byť poskytnutý prístup podľa článku 15 ods. 1 GDPR, má sa článok 15 ods. 3 prvá veta GDPR vykladať v tom zmysle, že z dôvodu povahy spracúvaných údajov (napríklad v súvislosti s diagnózou, výsledkami vyšetrení, posudkami alebo aj podkladmi v súvislosti so skúškou uvedených v odôvodnení 63 v zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 20. decembra 2017, Nowak ⁽²⁾) a požiadavky transparentnosti v článku 12 ods. 1 GDPR môže byť v jednotlivom prípade aj tak nevyhnutné poskytnúť dotknutej osobe pasáže textu alebo celé dokumenty?
4. Má sa pojem „informácie“, ktoré sa podľa článku 15 ods. 3 tretej vety GDPR dotknutej osobe, ak podala žiadosť elektronickými prostriedkami, „poskytnú v bežne používanej elektronickej podobe, pokiaľ dotknutá osoba nepožiadala o iný spôsob“, vykladať v tom zmysle, že sa tým myslia len „osobn[é] údaj[e]“, ktoré sa spracúvajú“ uvedené v článku 15 ods. 3 prvej vety?
 - a) V prípade, ak je odpoveď na štvrtú otázku záporná: Má sa pojem „informácie“, ktoré sa podľa článku 15 ods. 3 tretej vety GDPR dotknutej osobe, ak podala žiadosť elektronickými prostriedkami, „poskytnú v bežne používanej elektronickej podobe, pokiaľ dotknutá osoba nepožiadala o iný spôsob“, vykladať v tom zmysle, že sa okrem toho navyše myslia aj informácie podľa článku 15 ods. 1 písm. a) až h) GDPR?
 - b) V prípade, ak je odpoveď na otázku 4.a. záporná: Má sa pojem „informácie“, ktoré sa podľa článku 15 ods. 3 tretej vety GDPR dotknutej osobe, ak podala žiadosť elektronickými prostriedkami, „poskytnú v bežne používanej elektronickej podobe, pokiaľ dotknutá osoba nepožiadala o iný spôsob“, vykladať v tom zmysle, že sa tým okrem „osobných údajov, ktoré sa spracúvajú“, ako aj okrem informácií uvedených v článku 15 ods. 1 písm. a) až h) GDPR, navyše myslia napríklad príslušné metaúdaje?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

⁽²⁾ C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 11. augusta 2021 – Eircom Limited/Commission for Communications Regulation

(Vec C-494/21)

(2021/C 431/08)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Eircom Limited

Odporca: Commission for Communications Regulation

za účasti: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchinson) Limited, Three Ireland Services (Hutchinson) Limited

Prejudiciálne otázky

Za okolností, keď:

1. bol telekomunikačný trh liberalizovaný a pôsobí na ňom viacero poskytovateľov telekomunikačných služieb;
2. jeden poskytovateľ služieb (ďalej len „poskytovateľ univerzálnej služby“ alebo „PUS“) bol vybraný zo strany národného regulačného orgánu (ďalej len „NRO“), aby plnil povinnosti týkajúce sa poskytovania univerzálnej služby (ďalej len „PPUS“);
3. NRO stanovil, že s plnením PPUS sú spojené kladné čisté náklady (ďalej len „čisté náklady PPUS“); a
4. zo strany NRO bolo určené, že čisté náklady PPUS sú podstatné v porovnaní s administratívnymi nákladmi na zriadenie mechanizmu čistých nákladov PPUS medzi účastníkmi trhu;

Ak je NRO povinný na základe svojich povinností podľa smernice univerzálnej služby 2002/22⁽¹⁾ posúdiť, či sú čisté náklady PPUS vzhľadom na schopnosť PUS ich znášať nadmerné, s prihliadnutím na všetky charakteristiky PUS, najmä kvalitu jeho zariadenia, jeho ekonomickú a finančnú situáciu a jeho podiel na trhu (ako sa uvádza v bode 42 rozsudku vo veci Base), je podľa smerníc prípustné, aby NRO vykonával toto posúdenie výlučne s prihliadnutím na charakteristiky/situáciu PUS, alebo sa od neho vyžaduje posúdenie charakteristik/situácie PUS vo vzťahu k jeho konkurentom na relevantnom trhu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Erfurt (Nemecko) 18. augusta 2021 – UM/Daimler AG

(Vec C-506/21)

(2021/C 431/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Erfurt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: UM

Žalovaná: Daimler AG

Prejudiciálne otázky

1. Je cieľom článku 18 ods. 1, článku 26 ods. 1 a článku 46 smernice 2007/46/ES⁽¹⁾ v spojení s článkami 4, 5 a 13 nariadenia (ES) č. 715/2007⁽²⁾ aj ochrana záujmov jednotlivých nadobúdateľov motorových vozidiel a ich majetku? Patrí k tomu aj záujem jednotlivého nadobúdateľa motorového vozidla nenadobudnúť motorové vozidlo, ktoré nie je v súlade s predpismi práva Únie, najmä nenadobudnúť motorové vozidlo, ktoré je vybavené zakázaným rušiacim zariadením podľa článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007?
2. Vyžaduje právo Únie, najmä zásada efektivity a európske základné práva, ako aj vlastné práva prírody, aby existoval občianskoprávny nárok nadobúdateľa vozidla na náhradu škody voči výrobcovi vozidla v prípade akéhokoľvek zavineneho – nedbanlivostného alebo úmyselného – konania výrobcu vozidla spočívajúceho v uvedení vozidla do prevádzky, ktoré je vybavené zakázaným rušiacim zariadením podľa článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007?